

CONCESSIÓ
DE LA
MEDALLA
I DE LA PLACA
NARCÍS
MONTURIOL
-2018-

Generalitat de Catalunya

CONCESSIÓ
DE LA
MEDALLA
I DE LA PLACA
NARCÍS
MONTURIOL
-2018-

Generalitat de Catalunya

DEPARTAMENT ADJUNT A LA PRESIDÈNCIA

DECRET 86/1982, de 15 d'abril, pel qual es creen la Medalla i la Placa Narcís Monturiol al mèrit científic i tecnològic.

Amb la finalitat d'honorar les entitats o persones que s'hagin destacat marcadament pels serveis prestats a Catalunya per al progrés científic i tecnològic, cal instituir unes distincions que siguin atorgades per la Generalitat de Catalunya als qui en siguin creditors.

Per això, a proposta del Conseller Adjunt a la Presidència i d'acord amb el Consell Executiu,

DECRETO

Article primer. - Es creen la Medalla i la Placa Narcís Monturiol al mèrit científic i tecnològic per distingir les persones físiques i jurídiques que, per llurs mèrits, hagin contribuït destacadament a l'aportació de Catalunya en els camps científic i tecnològic. La Medalla s'atorgarà a persones físiques i la Placa a persones jurídiques.

Article segon. - Aquestes condecoracions seran executades en argent i la Medalla tindrà una miniatura.

Article tercer. - La concessió d'ambdues condecoracions serà feta per Decret a proposta del President o d'un Conseller i per acord del Consell Executiu.

DISPOSICIONS FINALS

Primera. - Es faculta el Conseller Adjunt a la Presidència per dictar les disposicions adients per al desplegament d'aquest Decret.

Segona. - Aquest Decret entrarà en vigor el mateix dia de la seva publicació al Diari Oficial de la Generalitat.

Barcelona, 15 d'abril de 1982

JORDI PUJOL,
President de la Generalitat de Catalunya

MIQUEL COLL I ALENTORN,
Conseller Adjunt a la Presidència

DECRET 199/2018, de 12 de setembre, de concessió de la Medalla i de la Placa Narcís Monturiol al mèrit científic i tecnològic a dinou personalitats i una institució.

Mitjançant el Decret 86/1982, de 15 d'abril, es van crear la Medalla i la Placa Narcís Monturiol al mèrit científic i tecnològic per distingir les persones i les entitats que, pels seus mèrits, hagin contribuït de manera destacada al desenvolupament de la ciència i la tecnologia a Catalunya.

La Generalitat de Catalunya considera oportú concedir novament aquests guardons en reconeixement a la trajectòria científica dels guardonats.

Per això, a proposta de la consellera d'Empresa i Coneixement, i d'acord amb el Govern,

DECRETO

Article 1

Atorgar la Medalla Narcís Monturiol al mèrit científic i tecnològic a les persones següents:

Xavier Bellés

Professor d'investigació del Consell Superior d'Investigacions Científiques (CSIC) a l'Institut de Biologia Evolutiva (CSIC - Universitat Pompeu Fabra). Entomòleg. Les seves investigacions principals se centren en el camp de la fisiologia i l'endocrinologia d'insectes i comparada, en especial en l'estudi de l'origen i l'evolució de la metamorfosi.

Caterina Biscari

Doctora en física per la Università degli Studi di Napoli. Ha desenvolupat la seva carrera científica en física d'acceleradors de partícules a l'European Organization for Nuclear Research (CERN), i al Laboratorio Nazionali di Frascati (LNF) de l'Istituto Nazionale di Fisica Nucleare (INFN). Dirigeix el Sincrotró ALBA des de l'any 2012, i gestiona l'inici i la consolidació de la seva operació i el seu desenvolupament com a gran instal·lació científica multidisciplinària.

Manola Brunet

Catedràtica de geografia física a la Universitat Rovira i Virgili (URV). És una experta internacional reconeguda en reconstrucció instrumental del

clima i la seva anàlisi en diferents escales espaciotemporals. Ha analitzat de forma pionera el canvi a llarg termini de la temperatura de l'aire a l'Espanya peninsular i ha contribuït a avaluar globalment i regionalment com els extrems climàtics estan canviant en un món més càlid.

Matteo Cavalli-Sforza

Físic experimental de partícules. Ha treballat en temes punters de física amb acceleradors i d'astrofísica als principals laboratoris internacionals d'Europa i dels Estats Units, i a la Princeton University i la University of California. És professor d'investigació de l'Institut de Física d'Altes Energies (IFAE) des de l'any 1993, i en va ser el director entre 2008 i 2014.

Ilan Chet

Doctor en microbiologia per la Hebrew University of Jerusalem. És president del Weizmann Institute of Science a Rehovot (2001-2006) i ha estat professor visitant convidat a diverses universitats dels Estats Units, d'Alemanya, de Suècia i de Sud-àfrica. Va ser secretari general adjunt d'Educació Superior i Recerca a la Secretaria de la Unió per la Mediterrània (2010-2016).

Teresa Garcia-Milà Lloveras

Doctora en economia per la University of Minnesota i catedràtica d'economia a la Universitat Pompeu Fabra (UPF). Actualment és directora de la Barcelona Graduate School of Economics (Barcelona GSE) i investigadora associada del Centre de Recerca en Economia Internacional (CREI). La seva recerca analitza el paper de la inversió pública en el creixement econòmic i les seves limitacions per reduir les desigualtats territorials.

Joan Gómez Pallarès

És professor de filologia llatina a la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB). Ha estat director de l'Institut Català d'Arqueologia Clàssica (ICAC, 2013-2018). Ha publicat més de 200 referències (llibres, articles indexats, recensions) sobre codicologia i manuscrits, epigrafia i literatura llatines, gastronomia romana i història de les idees a l'antiguitat.

Francesc Xavier Hernández Cardona

Catedràtic de didàctica de les ciències socials a la Universitat de Barcelona (UB). La seva activitat de recerca ha contribuït a desenvolupar la didàctica de la història, de l'arqueologia i del patrimoni, i a impulsar la museografia didàctica. En el camp de la recerca històrica i arqueològica ha generat co-neixement rellevant sobre la història militar de Catalunya.

Carles Lalueza Fox

Professor d'investigació de l'Institut de Biologia Evolutiva (CSIC - UPF). És un reconegut expert mundial en la recuperació de genomes d'espècies extingides. Va participar en el Projecte Genoma Neandertal i actualment estudia les poblacions prehistòriques d'Europa. Ha rebut diversos premis de divulgació científica i el Premi Ciutat de Barcelona 2007 d'investigació científica.

Agustí Lledós Falcó

Catedràtic de química física a la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB). Investigador en el camp de la modelització computacional de processos químics, particularment en l'estudi de mecanismes de reacció en química organometàl·lica i catàlisi homogènia, en bona part dut a terme en contacte estret amb grups experimentals.

Olga Martín Belloso

Catedràtica de tecnologia d'aliments a la Universitat de Lleida (UdL). La seva activitat investigadora se centra en el desenvolupament de noves tecnologies per a l'obtenció d'aliments segurs, saludables, atractius i estables d'una manera sostenible. El grup que ella va crear és actualment una referència mundial en processament no tèrmic d'aliments.

Pura Muñoz-Cánoves

Doctora en biologia per la Universitat Autònoma de Madrid (UAM), amb estudis postdoctorals a la University of California, San Diego. Ha estat cap de grup a l'Institut de Recerca Oncològica (IRO) i al Centre de Regulació Genòmica (CRG). Actualment és professora de la Institució Catalana de Recerca i Estudis Avançats (ICREA), catedràtica a la Universitat Pompeu Fabra (UPF) i membre de l'European Molecular Biology Organization (EMBO).

Mary Nash

Catedràtica emèrita de la Universitat de Barcelona (UB). Doctora honoris causa per la Universitat de Granada (2010) i la Universitat Rovira i Virgili (URV) (2018). És especialista en la història de les dones i del gènere i autora de nombroses publicacions acadèmiques.

Marc Noy Serrano

Catedràtic del Departament de Matemàtiques de la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC). Les seves contribucions principals són en combina-

tòria i teoria de grafs. Premi de Recerca 2012 de la Fundació Alexander von Humboldt. Director de la Barcelona Graduate School of Mathematics (BGSMath) i del programa d'excel·lència BGSMath - María de Maeztu des de l'any 2015.

Pablo Ordejón Rontomé

Doctor en ciències físiques per la Universitat Autònoma de Madrid (UAM). Professor de recerca del Consell Superior d'Investigacions Científiques (CSIC) i director de l'Institut Català de Nanociència i Nanotecnologia (ICN2). La seva recerca se centra en l'estudi de materials a escala atòmica mitjançant simulacions en ordinador del seu comportament quàntic. És fellow de l'American Physical Society (APS) i membre de l'Academia Europaea (AE).

José Luis Riechmann Fernández

Doctor en ciències biològiques per la Universitat Autònoma de Madrid (UAM). Professor d'investigació ICREA al Centre de Recerca en Agrigenòmica (CRAG). La seva recerca se centra en l'estudi, en l'àmbit genòmic, dels processos de desenvolupament en plantes i de la seva regulació per factors de transcripció. Ha treballat al California Institute of Technology (Caltech) i a Mendel Biotechnology, i és director del CRAG des de l'any 2013.

Jordi Torra Roca

Doctor en física i catedràtic d'astronomia i astrofísica per la Universitat de Barcelona (UB). És investigador en astronomia galàctica i astrometria des de l'espai. Ha estudiat estructures cinemàtiques com ara els braços espirals de la nostra galàxia i el cinturó de Gould. Destaca la seva contribució a les missions d'astrometria des de l'espai de l'European Space Agency (ESA), Hipparcos i Gaia (1980-2017).

Licia Verde

Doctora en ciències físiques per la University of Edinburgh. És professora ICREA des de l'any 2007 i actualment treballa a l'Institut de Ciències del Cosmos (ICCUB). Ha estat reconeguda amb el Gruber Prize in Cosmology (2012) i el NASA Group Achievement Award (2004 i 2007) per la seva contribució a la missió espacial Wilkinson Microwave Anisotropy Probe (WMAP).

Mariàngela Vilallonga Vives

Doctora en filologia clàssica per la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB). Catedràtica de filologia llatina a la Universitat de Girona (UdG). Directora de la Càtedra de Patrimoni Literari Anglada-Fages des de la seva creació l'any 2004. Vicepresidenta de l'Institut d'Estudis Catalans (IEC). La seva recerca se centra en la literatura llatina del Renaixement a la Corona d'Aragó i en la relació entre la literatura i el paisatge.

Article 2

Atorgar la Placa Narcís Monturiol a la institució següent:

Institució Catalana de Recerca i Estudis Avançats (ICREA).

ICREA és una fundació pública catalana per a la contractació dels millors talents científics i acadèmics d'arreu del món. Actualment té 255 investigadors i investigadores contractats en tots els camps del coneixement que fan recerca a les universitats i els centres de recerca de Catalunya.

Barcelona, 12 de setembre de 2018

JOAQUIM TORRA I PLA
President de la Generalitat de Catalunya

MARIA ÀNGELS CHACÓN I FEIXAS
Consellera d'Empresa i Coneixement

Doctor en Biologia per la Universitat de Barcelona (UB, 1984), actualment és professor d'Investigació del Consell Superior d'Investigacions Científiques (CSIC) a l'Institut de Biologia Evolutiva (CSIC – Universitat Pompeu Fabra), del qual ha estat fundador (2008) i director (2008-2016). La seva recerca se centra en la fisiologia i l'endocrinologia d'insectes, en especial l'estudi de l'origen i l'evolució de la metamorfosi. Ha establert el dictiòpter *Blattella germanica* com a model experimental, des de l'escala morfològica fins a la genòmica. Ha treballat especialment en el paper de les hormones en la metamorfosi, tant en etapes embrionàries com postembrionàries, i també ha descrit el circuit regulador MEKRE93, que és universal en insectes, i el paper modulador fonamental que tenen els microRNA.

Ha obtingut finançament competitiu per a 26 projectes de recerca, ha dirigit 20 tesis doctorals i ha publicat 13 llibres i 278 articles científics. És editor de la revista *Animal Biodiversity and Conservation*, review editor de *Frontiers in Endocrinology* i membre del consell editorial de revistes com ara *Journal of Insect Physiology*, *Insect Biochemistry and Molecular Biology*, *Archives of Insect Biochemistry and Physiology*, *Physiological Entomology*, *European Journal of Entomology*, *Insect Science*, *Journal of Insect Science* i *Current Opinion in Insect Science*.

És membre de l'Institut d'Estudis Catalans (IEC), de la Reial Acadèmia de Ciències i Arts de Barcelona (RACAB) i de l'Academia de Ciencias Exactas, Físicas y Naturales, i membre d'honor de la Sociedad Española de Biología Evolutiva (2012). Ha estat guardonat amb el Prix Maurice et Thérèse Pic de la Société Entomologique de France (1985), el Premi de Literatura Científica de la Fundació Catalana per a la Recerca (2003) i el Prisma Casa de las Ciencias (2009).

Llicenciada en Física per la Universidad Complutense de Madrid i doctora en Física per la Università degli Studi di Napoli (1982), amb una tesi sobre el col·lisionador Large Electron-Positron Collider (LEP). És reconeguda per les seves contribucions significatives al disseny, la construcció i l'operació d'acceleradors de partícules. Va fer una estada postdoctoral a la European Organization for Nuclear Research (CERN) del 1982 al 1985, i del 1985 al 2012 va treballar al Laboratori Nazionali di Frascati (LNF) de l'Istituto Nazionale di Fisica Nucleare (INFN). Entre altres activitats, va ser *accelerator manager* de la instal·lació, la posada en marxa i l'operació del col·lisionador DAFNE. També va ser responsable del disseny dels anells de compressió del *test facility* CTF3 al CERN i responsable de l'INFN en la posada en marxa del CNAO, una instal·lació d'hadronteràpia a Pavia.

És directora de la font de llum del sincrotró Alba des del 2012, on ha gestionat la consolidació de l'operació i el desenvolupament com a gran instal·lació científica multidisciplinària. Actualment, l'Alba ofereix mètodes de difracció, fotoemissió, espectroscòpia, microscòpia, cristal·lografia i absorció a les comunitats científiques acadèmiques i industrials i té vuit línies de llum en operació i tres en construcció.

És autora de més de 150 publicacions i ha assistit a múltiples conferències i *workshops*; és professora associada a la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), *fellow* de la European Physical Society (EPS) i membre de diversos grups d'assessorament, entre d'altres, el del Comitè de Política Científica del CERN. L'any 2013 va ser guardonada pel president de la República Italiana amb l'honor d'Ufficiale dell'Ordine della Stella d'Itàlia.

Catedràtica de Geografia Física a la Universitat Rovira i Virgili (URV), amb perfil en reconstrucció instrumental i anàlisi del clima en diferents escales espaciotemporals. És coneguda internacionalment com a experta en monitoratge, vigilància i anàlisi del clima global. Ha ocupat diferents càrrecs directius a la Comissió de Climatologia de l'Organització Meteorològica Mundial (OMM), l'agència de les Nacions Unides amb competència en el temps, el clima i l'aigua del nostre planeta, des de principis de l'any 2000 fins a l'actualitat, quan ha estat elegida presidenta d'aquesta comissió, amb la qual cosa ha esdevingut la primera dona a ocupar la presidència d'una comissió tècnica de l'OMM. Va analitzar de manera pionera el canvi de la temperatura de l'aire a l'Espanya peninsular des del 1850 fins al present. Aquesta recerca ha estat utilitzada a bastament tant per la comunitat científica en els seus estudis sobre variabilitat climàtica i impactes sectorials del canvi climàtic a la península Ibèrica com pels agents polítics en les seves comunicacions nacionals al Conveni marc de l'Organització de les Nacions Unides (ONU) sobre el canvi climàtic, per documentar el canvi tèrmic a Espanya durant el període instrumental. Ha analitzat els extrems climàtics a escala regional (Amèrica del Nord, Amèrica del Sud, Àfrica o la regió àrab) i global, recerca que ha estat analitzada en les darreres avaluacions científiques del Grup Intergovernamental del Canvi Climàtic per documentar com els extrems climàtics estan canviant en un món més càlid. Ha fet també contribucions metodològiques novelles al camp de l'homogeneïtzació estadística de sèries climàtiques.

Llicenciat en Física per la Università degli Studi di Pavia (Itàlia), la seva tesi doctoral (1969) va versar sobre un experiment pioner en les interaccions electró-positró. Va ser becari postdoctoral a les universitats de Princeton (Estats Units) i Pavia (1973-1977), *assistant professor* a Princeton (1977-1983) i investigador sènior i líder d'un grup de físics a Princeton i a la University of California, Santa Cruz (1983-1993). El 1993 es va incorporar a l'Institut de Física d'Altes Energies (IFAE), on va engegar un grup que tingué un paper protagonista en les recerques a la European Organization for Nuclear Research (CERN) que han portat a la descoberta del bosó de Higgs. Va ser director de l'IFAE entre el 2008 i el 2014, on actualment és investigador i catedràtic emèrit.

La seva recerca en física de partícules abraça els principals temes dels últims decennis en les interaccions electró-positró i protó-protó i s'ha dut a terme als grans laboratoris dels Estats Units i Europa, entre els quals hi ha el CERN de Ginebra. També ha investigat en astrofísica de raigs gamma d'altíssimes energies als Estats Units i a la Xina. Al llarg de la seva carrera ha desenvolupat detectors de partícules: càmeres proporcionals, calorímetres electromagnètics i hadrònics i detectors Txerenkov.

Ha publicat més de 900 articles en revistes del més alt impacte del seu àmbit. Ha estat membre de diversos comitès internacionals, i en un ha representat la comunitat científica espanyola. Va ser president del comitè més important en la presa de decisions en la col·laboració ATLAS (1999-2000) i del Comitè Científic dels Laboratori Nazionali di Frascati (Itàlia) (2006-2012).

Doctor en Microbiologia per l'Hebrew University of Jerusalem i professor d'aquesta universitat. És pioner en el camp del biocontrol i la resistència induïda a les tensions biòtiques i abiòtiques de les plantes. Va descobrir que l'ús d'organismes antagonistes interfereixen amb els patògens vegetals, una alternativa ecològica davant dels problemes causats pels pesticides químics perillosos. Aquest enfocament també millora el rendiment de la planta davant de sequeres, alta salinitat i metalls pesants, i contribueix a un millor control mediambiental dels patògens vegetals.

Ha publicat prop de 400 articles en revistes científiques, ha editat cinc llibres i té 38 patents. Ha format més de 30 doctorands i 55 estudiants de màster. Ha estat professor visitant convidat de diferents universitats: Harvard, Colorado State, Cornell i Rutgers, als Estats Units; Goettingen a Alemanya i Lund a Suècia; científic sènior de DuPont a Delaware, Estats Units, i també professor visitant a Ciutat del Cap (Sud-àfrica). És doctor *honoris causa* per la Haifa University (2006) i la Universit  degli Studi di Napoli (2008).

Entre d'altres, va ser director fundador de l'Otto Warburg Minerva Center for Agricultural Biotechnology (1983-1986), degà de la Facultat d'Agricultura de l'Hebrew University of Jerusalem a Rehovot (1986-1989) i vicepresident de Recerca i Desenvolupament de l'Hebrew University of Jerusalem (1991-2001). Va ser president del Weizmann Institute of Science a Rehovot (del 2001 al 2006) i va ser nomenat secretari general adjunt d'Educació Superior i Recerca de la Secretaria de la Unio per la Mediterrània entre el 2010 i el 2016.

 s membre de la Israel Academy of Sciences and Humanities i de la European Academy of Sciences.  s president del Health & Environment Fund, membre de la European Academy of Microbiology i membre electe de l'Academia Europaea i dels comitès assessors científics de la Unio Europea i de l'OTAN.

Llicenciada en Ciències Econòmiques per la Universitat de Barcelona (UB) i doctora en Economia per la University of Minnesota. La seva recerca s'ha centrat en l'anàlisi de diversos aspectes de les polítiques públiques. Ha estudiat l'efectivitat de les inversions públiques, particularment en infraestructures, per impulsar el creixement econòmic, però alhora ha observat les seves limitacions com a eina de política regional per reduir les desigualtats territorials. Ha analitzat com estructures impositives òptimes per al creixement poden afectar la distribució del benestar i ha fet diverses aportacions a la comprensió dels models de federalisme fiscal, tant a escala teòrica com en comparativa internacional, amb dissenys que han permès respondre a preferències de solidaritat en un entorn d'eficiència.

És professora del Departament d'Economia i Empresa de la Universitat Pompeu Fabra (UPF) des de la seva creació, l'any 1990, i catedràtica a partir del 1995. També és directora de la Barcelona Graduate School of Economics (Barcelona GSE) des del desembre del 2012, investigadora associada del Centre de Recerca en Economia Internacional (CREI) des del 1994 i secretària del seu consell rector. D'altra banda, ha estat presidenta de l'Asociación Española de Economía (2014), directora del Departament d'Economia i Empresa de la UPF (2011-2012), vicerectora de Política Científica de la UPF (2009-2011) i degana de la Facultat de Ciències Econòmiques i Empresariales de la UPF (1995-2000). Anteriorment, va ser professora de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB, 1987-1990) i de la State University of New York at Stony Brook (1985-1987).

Doctor en Filologia Clàssica per la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) i catedràtic de Filologia Llatina a la UAB. Sempre ha intentat entendre el món antic des de l'interior de la seva complexitat natural, amb els textos com a porta d'entrada, però tenint en compte tot el que els envolta: pintura i mosaics, monedes i arquitectura, gastronomia i medicina, paisatge i astronomia, etc. Intenta apliW la manera de llegir que Friedrich Nietzsche o Ulrich von Wilamowitz-Moellendorff usaven, seguint la influència dels naturalistes Alexander von Humboldt i Charles Darwin, que fa seva en tots els àmbits de la vida, també l'acadèmic. Sota aquesta perspectiva, els seus estudis, publicacions i lectures toquen temes com ara codicologia i manuscrits de còmput; epigrafia sobre diferents superfícies però fonamentalment mosaics i làpides; literatura llatina –poesia de transmissió manuscrita i epigràfica–, i gastronomia romana i història –simbòlica, arqueològica i enofílica– de la vitivinicultura des de la protohistòria georgiana fins avui, amb l'objectiu d'entendre un sol món.

Director de l'Institut Català d'Arqueologia Clàssica (ICAC) des de l'octubre del 2013 fins al juliol del 2018, quan va ser nomenat director general de Recerca de l'Administració de la Generalitat de Catalunya. També ha estat vocal de la Comissió d'Apel·lacions d'AQU Catalunya. En els seus inicis va ser becari de recerca FI a Espanya i del Servei Alemany d'Intercanvi Acadèmic o DAAD (Deutscher Akademischer Austauschdienst, en alemany) a Munic. També ha estat catedràtic de l'IES Torras i Bages de l'Hospitalet de Llobregat i professor titular de Filologia Llatina a la Universitat de Barcelona (Divisió VII, Tarragona). Ha ampliat estudis i ha fet estades de recerca a Heidelberg, Munic, Berlín, Ravello, Roma, Louvain-la-Neuve i Gant.

Doctor en Història Contemporània i catedràtic de Didàctica de les Ciències Socials a la Universitat de Barcelona (UB). La seva activitat científica i tecnològica se centra en la didàctica, la museografia i la història militar. Entre les seves aportacions al camp de la didàctica més rellevants, cal destacar la participació en els processos de reforma educativa de finals del segle xx i la generació de noves concepcions i estratègies per impulsar la didàctica de la història, de l'arqueologia i del patrimoni en espais formals i no formals d'ensenyament i aprenentatge. Alguns dels seus treballs sobre iconografia didàctica del passat, i especialment sobre història del medi urbà, han estat traduïts a diversos idiomes.

En el camp de la museografia didàctica destaquen les seves aportacions a propostes iconogràfiques, interactives i d'aplicació de noves tecnologies en museus i exposicions. En aquest entorn va participar, entre d'altres, en la coordinació i la direcció de projectes de referència com el Museu d'Història de Catalunya, la museïtzació de Dalt Vila a Eivissa i l'exposició «Donec Perficiam» del Born de Barcelona. En el camp de la recerca històrica, les seves aportacions s'han centrat principalment en la història militar de Catalunya. En aquest entorn, cal destacar les recerques històriques i arqueològiques sobre camps de batalla, que han propiciat la interpretació o reinterpretació de batalles com la d'Empúries (195 aC), la del Muret (1213), la de Talamanca (1714), la del setge de Barcelona (1713-1714) i la batalla de l'Ebre (1938).

Va iniciar la seva carrera a la Universitat de Barcelona (UB), on l'any 1995 va presentar la primera tesi doctoral de l'Estat en paleogenètica o ADN antic. Després, va fer una estada postdoctoral de dos anys a la University of Cambridge i a la University of Oxford. Allà va recuperar per primer cop un genoma mitocondrial sencer d'una espècie extingida. Des de l'any 2008 treballa a l'Institut de Biologia Evolutiva (CSIC-UPF), on és professor de Recerca.

Ha bastit un laboratori especialitzat en l'extracció d'ADN degradat, que és un referent europeu i que constitueix la base de nombroses col·laboracions amb els millors equips internacionals, com ara l'Institut Max Planck de Leipzig, el Centre for GeoGenetics de Dinamarca i la Harvard Medical School de Boston. Ha contribuït a l'estudi genòmic dels neandertals, a partir de les restes recuperades al jaciment asturià d'El Sidrón. Això ha fet que sigui un dels pocs investigadors que han pogut recuperar material genètic d'aquests homínids. Ha liderat o intervingut decisivament en els estudis que han recuperat gens de neandertal implicats en aspectes com ara el color del cabell, el grup sanguini i el llenguatge, i també ha participat en el projecte Genoma Neandertal, que el 2010 va aconseguir obtenir el primer genoma d'aquesta espècie humana.

Entre la seva recerca cal destacar l'anàlisi d'espècies extingides com els mamuts, l'anàlisi genòmica de grups humans del passat per entendre les migracions que han modelat les poblacions actuals i l'anàlisi de patògens del passat. Cal destacar que va liderar la primera recuperació del genoma d'un caçador-recol·lector europeu, datat de fa 8.000 anys.

Més enllà de la tasca investigadora, està compromès amb la comunicació de la ciència a la societat; ha publicat onze llibres de divulgació científica i ha guanyat quatre premis de divulgació científica en l'àmbit espanyol. El 2007 va rebre el premi Ciutat de Barcelona de recerca científica.

Doctor en Química per la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB, 1984), amb una tesi sobre l'estudi teòric de l'efecte del dissolvent en les reaccions orgàniques. A partir d'una estada postdoctoral al Laboratoire de Chimie Théorique de la Université Paris-Sud (1985-1986), s'inicià en l'estudi teòric de la reactivitat organometàl·lica. Quan va tornar a la UAB com a professor titular (1987), va iniciar un grup de recerca dedicat a l'estudi computacional de mecanismes de reacció en química organometàl·lica i catàlisi homogènia. Des del 1994 és catedràtic de Química Física a la UAB.

Guiat per una forta motivació per emprar les tècniques computacionals per fer química «real», ha estat pioner en la recerca col·laborativa experimental-teòrica i ha tingut un paper important en la introducció i l'expansió de la química computacional dins de la comunitat organometàl·lica.

Una part significativa de la seva producció científica (més de 300 articles) s'ha publicat en col·laboració amb grups experimentals. Entre les seves contribucions més destacades es troben els seus estudis sobre química d'hidrurs, activació d'enllaços inerts, reaccions d'acoblament creuat, catàlisi homogènia amb or, catàlisi asimètrica i reactivitat organometàl·lica en aigua. Ha contribuït també a la formació d'investigadors en química organometàl·lica teòrica, amb 25 tesis doctorals dirigides i més de 30 investigadors experimentals, que han après les tècniques computacionals mitjançant estades al seu grup. El 2004 va rebre la Distinció per a la Promoció de la Recerca Universitària de la Generalitat de Catalunya, i el 2008, el premi RSEQ-Bruker en l'àmbit de la química física.

Catedràtica de Tecnologia d'Aliments a la Universitat de Lleida (UdL) i fundadora i responsable del grup de recerca Noves Tecnologies per al Processament d'Aliments des del 1995. Considerada pionera en el desenvolupament de diverses tecnologies no tèrmiques per al processament d'aliments, l'objectiu de la seva recerca és l'obtenció sostenible d'aliments segurs, saludables, atractius i estables. El seu interès és el coneixement dels efectes de les tecnologies sobre les propietats dels aliments i la seva vida útil, la modelització dels fenòmens que s'esdevenen i el discerniment dels mecanismes que els regulen. D'aquesta manera, pot definir la tecnologia més adequada per a cada matriu alimentària d'acord amb els requeriments dels consumidors i la millora de la bioaccessibilitat de les substàncies benèfiques per a la salut. Actualment, el seu grup de recerca és una referència mundial en processament no tèrmic d'aliments.

És autora de més de 400 articles científics, diversos llibres, múltiples capítols de llibres i patents. Segons l'Essential Science Indicators (ESI), és la científica espanyola més citada de la seva àrea des de fa cinc anys. Ha rebut premis com l'ICREA Acadèmia 2008, de la Institució Catalana de Recerca i Estudis Avançats (ICREA). Ha estat la primera europea a rebre, el 2015, l'IFT Fellow de l'Institute of Food Technologists de Chicago, i la primera espanyola a rebre, el 2016, l'IAFoST Fellow de l'International Academy of Food Science and Technology, International Union of Food Science and Technology (IUFoST) del Canadà.

És secretària general de la European Federation of Food Science and Technology (EFFoST), vicepresidenta de la International Society of Food Engineering (ISFE) i membre del comitè executiu de la Nonthermal Processing Division, Institute of Food Technologists (IFT-NPD) dels Estats Units.

Llicenciada en Farmàcia per la Universitat de València (UV) i doctora en Ciències Biològiques per la Universidad Autonoma de Madrid (UAM), és reconeguda internacionalment per les seves importants contribucions al camp de la regeneració del múscul esquelètic en fisiologia i patologia, particularment en el context d'inflamació i fibrosi i, més recentment, en l'envelliment. Els seus descobriments van desafiar l'opinió prevalent que la pèrdua de funcionalitat de les cèl·lules mare musculars amb l'envelliment és causada per alteracions en l'ambient. Mitjançant l'anàlisi de ratolins geriàtrics, va descobrir que aquesta pèrdua es devia a canvis intrínsecs de les cèl·lules mare que estaven associats a un trànsit de l'estat normal de quiescència a un altre estat irreversible de senescència. Els resultats van ser publicats a la revista *Nature* l'any 2014. Posteriorment, va demostrar que les cèl·lules mare adultes tenen –i necessiten– autofàgia per a la seva homeòstasi i funcionalitat, una recerca que va ser publicada a la mateixa revista dos anys després. Mai abans no s'havia demostrat la implicació de la senescència i la proteotoxicitat en el declivi de les cèl·lules mare durant l'envelliment amb efectes sobre la reparació de teixits. La rellevància d'aquests estudis s'estén més enllà del camp de la recerca muscular, amb implicacions en medicina regenerativa.

És membre de la European Molecular Biology Organization (EMBO) i ha rebut diversos premis, com ara el Ciutat de Barcelona en ciències de la vida, l'any 2014; el Pfizer en recerca bàsica, el 2015; el Ciutat de Gandia-Ser, el 2016, i el Vanguardia de la Ciència, el 2015 i el 2017.

Catedràtica emèrita d'Història Contemporània a la Universitat de Barcelona (UB). És doctora *honoris causa* per la Universidad de Granada (UGR, 2010) i la Universitat Rovira i Virgili (URV, 2018), i fundadora i directora del grup de recerca consolidat Multiculturalisme i Gènere (1998-2017). És especialista en història de les dones i del gènere, representacions culturals, moviments socials, cultures polítiques i diversitat cultural al segle xx. La seva recerca pionera es va centrar en la història de les dones, la ciutadania i la resistència antifeixista durant la Segona República i la Guerra Civil. També ha estudiat la cultura política del feminisme en el marc de la transició democràtica i s'ha consagrat a l'estudi de la intersecció entre els discursos d'alteritat, de diversitat cultural, de gènere, de migració o de turisme de masses com a escenaris transformadors de pràctiques culturals i de gènere a la societat catalana i espanyola. És autora de nombrosos llibres i articles acadèmics i codirectora de la revista *Arenal*. És membre fundadora del consell de redacció d'*Història Social* i del consell assessor de nombroses revistes acadèmiques. Fou presidenta de la Comissió d'Humanitats de la Comissió de Professorat Lector i Professorat Col·laborador (CLiC) de l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya (AQU), i és membre de la Comissió d'Humanitats de la Comissió d'Avaluació de la Recerca (CAR) d'AQU Catalunya. Ha rebut la Creu de Sant Jordi (1995) i la Medalla al Mèrit President Macià (2004).

Catedràtic del Departament de Matemàtiques de la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC) des del 2003, universitat on ha exercit càrrecs de responsabilitat al Departament de Matemàtiques, a la Facultat de Matemàtiques i Estadística, i al Consell de Govern.

El seu camp de recerca és la matemàtica discreta, particularment la combinatòria i la teoria de grafs. L'any 2005 va resoldre, juntament amb Omer Giménez, el problema d'enumeració asimptòtica dels grafs planaris. Aquest resultat va obrir el camí a l'estudi de grafs aleatoris fent servir eines analítiques, un camp que ha esdevingut molt actiu des de llavors.

Ha contribuït al desenvolupament de la matemàtica discreta a Catalunya i a Espanya a través de la formació d'investigadors, de l'organització d'activitats formatives i de trobades científiques internacionals.

El 2012 va rebre el Premi de Recerca de la Fundació Alexander von Humboldt. El curs 2012-2013 va ser professor convidat Von Neumann a la Technische Universität München (TUM), on va impartir cursos al programa de màster en Matemàtiques. L'any 2014 va ser conferenciant convidat a l'International Congress of Mathematicians.

Des del 2015 és director de la Barcelona Graduate School of Mathematics (BGSMath) i del programa d'excel·lència BGSMath – María de Maeztu (2015-2019).

PABLO ORDEJÓN RONTOMÉ

Professor de Recerca del Consell Superior d'Investigacions Científiques (CSIC). Després d'obtenir el seu doctorat en Ciències Físiques per la Universitat Autònoma de Madrid (UAM, 1992), va passar tres anys a la University of Illinois (Estats Units) com a associat postdoctoral i també va ser professor associat a la Universidad de Oviedo (UO). Es va unir a l'Institut de Ciència de Materials de Barcelona (ICMAB) el 1999. Des del 2012 és director de l'Institut Català de Nanociència i Nanotecnologia (ICN2), i sota la seva direcció aquest centre va obtenir l'any 2014 l'acreditació de Centre d'Excel·lència Severo Ochoa.

La seva recerca se centra en la simulació per ordinador de materials a escala atòmica, utilitzant mètodes de la mecànica quàntica. Ha desenvolupat esquemes eficaços per a simulacions en materials complexos, els quals estan essent adaptats als superordinadors més potents del món. Els seus interessos actuals inclouen el transport electrònic i tèrmic en els dispositius manomètrics i els materials 2D com ara el grafè, entre molts altres. Ha publicat més de 190 articles científics, els quals han estat citats més de 23.000 vegades.

És cofundador de l'empresa derivada SIMUNE, que proporciona serveis de simulació d'ordinador a empreses que desenvolupen innovació tecnològica basada en nous materials. Ha esdevingut membre fundador del Barcelona Institute of Science and Technology (BIST) (2015) i també és *fellow* de l'American Physical Society (APS) i membre de l'Academia Europaea (AE).

Doctor en Biología Molecular i Bioquímica per la Universidad Autónoma de Madrid (UAM), des del 2007 és professor d'investigació ICREA al Centre de Recerca Agrigenòmica (CRAG). Entre els anys 1993 i 2007 va treballar al California Institute of Technology (Caltech) i a Mendel Biotechnology, una empresa emergent de biotecnologia i genòmica de plantes. La seva carrera científica ha abastat les àrees de virologia de plantes, que es va iniciar amb l'obtenció del seu doctorat entre el 1988 i el 1992 al Centro de Biología Molecular, també en el camp de la biologia del desenvolupament en plantes i regulació transcripcional. Va fer estades postdoctorals entre el 1993 i el 1998 al Caltech. A partir del 1998 va ampliar la seva recerca en el camp de la genòmica al Caltech, a Mendel Biotechnology i al CRAG. Actualment, la seva recerca se centra en aquestes àrees i, en concret, en la caracterització a escala genòmica de les xarxes reguladores dels processos de desenvolupament. El 2013 va ser nomenat director del CRAG, que el 2016 va ser distingit com a Centre d'Excel·lència Severo Ochoa.

Entre les contribucions més significatives de la seva carrera científica destaca la caracterització dels mecanismes moleculars responsables del desenvolupament de la flor, i l'anàlisi del conjunt de factors de transcripció dels genomes eucariòtics, un treball seminal que ha rebut més de 1.000 cites i que va ser publicat a la revista *Science* l'any 2000. Més recentment, altres contribucions han inclòs la caracterització genòmica de la xarxa reguladora del desenvolupament floral, publicada a la mateixa revista el 2010. Els resultats d'altres projectes al llarg de la seva carrera s'han publicat a revistes tan prestigioses com ara *Nature*, *PNAS*, *PLoS Genetics*, *Development*, *Plant Cell* i *Genome Biology*. És inventor de 26 patents internacionals.

JORDI TORRA ROCA

Doctor en Física (1984) i catedràtic d'Astronomia i Astrofísica a la Universitat de Barcelona (UB), és investigador d'astronomia galàctica i d'astrometria des de l'espai i està especialitzat en l'estudi d'estructures cinemàtiques, com ara els braços espirals de la nostra galàxia i el cinturó de Gould de les estrelles joves a l'entorn solar. Ha dirigit nou tesis doctorals i diversos treballs de final de grau.

Ha liderat les missions Hipparcos i Gaia de la European Space Agency (ESA) i ha col·laborat en altres missions, com ara la càmera òptica OMC del satèl·lit INTEGRAL, l'estudi de la missió SMART-2 i missions astromètriques futures com ara NEAT, THEIA i GaiaNIR. Del 2000 al 2006 va desenvolupar i posar en funcionament el prototip de processament de dades de l'ESA. En el període 2007-2015 coliderà el grup de processament de l'astrometria al DPAC (Data Processing and Analysis Consortium), tasca guardonada amb el premi Ciutat de Barcelona del 2013.

La gran experiència en l'ús de telescopis a la Terra l'ha portat a participar en el desenvolupament d'instrumentació capdavantera com és el MIRDAS. Ha estat una de les ànimes de la creació i el desenvolupament de l'Observatori Astronòmic del Montsec (OAdM) i el Centre d'Observació de l'Univers (COU).

És soci fundador de l'empresa DAPCOM, SL. Entre d'altres, ha estat gestor del Pla nacional d'astronomia i astrofísica del Ministeri de Ciència i Innovació (MICINN) del 2007 al 2011, delegat espanyol al consell del European Southern Observatory (ESO) entre el 2007 i el 2011, membre de l'Astronomy Working Group (AWG) de l'ESA, membre fundador i secretari (1998-2002) de la Sociedad Española de Astronomía (SEA) i director de l'Institut d'Estudis Espacials de Catalunya (IEEC). Actualment, és membre del European Space Sciences Committee (ESSC). Ha liderat els estudis de contaminació lumínica (CL) a Catalunya, va ser membre de la comissió tècnica per a la preparació de la Llei 6/2001, d'ordenació ambiental de l'enllumenament per a la protecció del medi nocturn i del seu reglament (Decret 190/2015), i va liderar el Pla pilot per a l'avaluació i la reducció de la CL a Catalunya. També ha dirigit les observacions per al primer mapa de CL a Catalunya (2017).

Doctora en Ciències Físiques per la University of Edinburgh, s'ha especialitzat en el 2dF Galaxy Redshift Survey, la mostra de galàxies tridimensionals més gran disponible en aquell moment. En aquesta recerca va rastrejar la distribució de la matèria fosca i va descobrir que no tan sols el 90 % de la massa és fosca i omnipresent, sinó també que la matèria (fosca i lluminosa) comprèn només el 20 % del contingut de l'Univers.

Posteriorment, va formar part de l'equip científic de la sonda Wilkinson Microwave Anisotropy Probe (WMAP), una missió espacial de la NASA per mapar el cel amb una claredat i una resolució sense precedents, gràcies a la detecció de les microones. El WMAP va produir una imatge completa del cel a través de la detecció de la radiació més antiga, que emana dels límits de l'Univers conegut. Aquest fet va significar un veritable avenç en la nostra comprensió de l'Univers.

Després de la missió WMAP, va dirigir la seva atenció cap al desenvolupament d'estadístiques rigoroses per analitzar els catàlegs de l'Univers i, d'aquesta manera, confirmar les hipòtesis proposades pels models teòrics amb les observacions realitzades. En l'era de la cosmologia de precisió i dels estudis cosmològics de *big data*, les noves tècniques necessàries són de gran importància per comprendre les grans preguntes obertes sobre l'Univers: com va començar l'Univers? Com va evolucionar? Quins són els seus components? El 2007 va obtenir una plaça de professora ICREA per treballar a la Universitat de Barcelona (UB), on fa recerca, des d'aleshores, en un grup involucrat en experiments cosmològics molt ambiciosos.

Doctora en Filologia Clàssica per la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), catedràtica de Filologia Llatina de la Universitat de Girona (UdG), directora de la càtedra de Patrimoni Literari Anglada-Fages des de la seva creació l'any 2004 i vicepresidenta de l'Institut d'Estudis Catalans (IEC). D'una banda, ha definit i estudiat l'humanisme català, format pels autors que van escriure en llatí durant l'època del Renaixement, l'ha situat en el lloc que li corresponia en la història de la literatura i l'ha relacionat amb els humanismes europeus. D'altra banda, ha estudiat la creació d'identitat a través de la relació entre la literatura i el paisatge.

Ha dirigit projectes i equips de recerca com el grup *Studia Humanitatis*, amb catorze investigadors d'Alemanya, Itàlia, el Regne Unit, Bèlgica, Canadà i l'Estat espanyol. Actualment dirigeix el grup de recerca Patrimoni Literari de la UdG i és investigadora principal del projecte «Literatura i corrents territorials (II)». Pertany al grup de recerca consolidat *Llengua i Literatura Catalana: Història i Identitat*.

És autora i col·laboradora de diversos llibres i articles. Ha impartit conferències i ponències en congressos al nostre país i arreu d'Europa. Ha creat una biblioteca digital de biografies dels principals humanistes catalans i edicions dels seus textos llatins, com ara atlesliterari.cat i patrimoniliterari.cat.

És o ha estat membre del Collegio Docenti della Scuola di Dottorato Internazionale in Civiltà dell'Umanesimo e del Rinascimento, del Comitato delle Celebrazioni Lorenzo Valla, de Roma nel Rinascimento –com a *socio corrispondente scientifico*–, del Consell de les Arts i la Cultura de Girona, del Consell Escolar de Catalunya, del Consell Social de Cultura de la Generalitat de Catalunya i del Comitè Organitzador de les Commemoracions de la Generalitat de Catalunya, com també de diversos comitès d'AQU Catalunya. Ha estat coordinadora dels *Fulls de la Revista de Girona*, vicepresidenta de la Secció Filològica de l'IEC, presidenta del Consell Assessor de la Xarxa CRUSCAT i avaluadora de la Agència Nacional de Evaluación y Prospectiva (ANEP). És vocal de la Junta de Govern i del Consell Assessor de la Institució de les Lletres Catalanes, va ser guardonada amb el premi L'Ambiente Gianfranco Merli 2009 i va rebre la Creu de Sant Jordi el 2016.

ICREA es va crear l'any 2001 impulsada per la Generalitat de Catalunya, amb l'objectiu de promoure el desenvolupament de la recerca de qualitat a Catalunya. En aquests disset anys, ha esdevingut un instrument clau en la notorietat i la visibilitat que ha assolit el sistema de recerca de Catalunya.

L'objectiu d'ICREA és contractar els millors investigadors d'arreu del món mitjançant convocatòries anuals utilitzant les pràctiques d'avaluació i selecció més rigoroses. Els ICREA Research Professors treballen en universitats i centres de recerca de Catalunya, amb la qual cosa contribueixen al seu creixement i notorietat, a la millora de la seva visibilitat internacional i a l'avenç de la qualitat i l'impacte de la recerca en la nostra societat.

Els 255 ICREA Research Professors representen només l'1 % de tots els investigadors de Catalunya, però tenen un enorme impacte científic, econòmic i social. Cada professor ICREA atreu a Catalunya tres vegades el seu cost i, de mitjana, s'inverteix aquest import a crear gairebé set llocs de treball de molt alta qualificació. A més, els ICREA han generat més d'un centenar de patents i més d'una vintena d'empreses de tecnologia que transfereixen a la societat els avenços de la recerca més diversa i avançada.

El suport continuat del Govern català durant gairebé dues dècades ha estat un factor clau en aquest procés, i ha proporcionat l'estabilitat que necessita la recerca d'excel·lència. En aquest temps, ICREA ha esdevingut una de les comunitats científiques més influents del món.

Avui dia, ningú no dubta de la importància de la recerca en una societat del coneixement. Són precisament idees com ICREA les que aconsegueixen transformar aquest principi en una realitat pràctica que contribueix a fer una societat cada dia millor.

MEDALLES “NARCÍS MONTURIOL”

Relació de guardonats 1982-2015

JOAQUIM AGULLÓ I BATLLE (1997)
JORDI AGUSTÍ I BALLESTER (2003)
RAMON AGUSTÍ I COMES (2001)
JOAN ALBAIGÉS I RIERA (1989)
RAMON ALBAJES I GARCIA (2002)
MARÍA ERMITAS ALCALDE PAIS (2009)
MARIÀ ALEMANY I LAMANA (2003)
PEDRO LUÍS ALONSO FERNÁNDEZ (2009)
EDUARDO ALONSO I PÉREZ DE AGREDA (2000)
JOSEP AMAT I GIRBAU (1989)
JOSEP M. ANTÓ I BOQUÉ (1994)
PERE ARÚS I GORINA (2003)
MARÍA EUGENIA AUBET SEMMLER (2009)
FRANCESC X. AVILÉS I PUIGVERT (2001)
RAMON BACARDIT CABADO (2015)
LOLA BADIA I PÀMIES (2000)
LINA BADIMON I MAESTRO (1993)
JAUME BAGUÑÀ I MONJO (2000)
ALBERT BALCELLS I GONZÀLEZ (2009)
ÀNGEL BALLABRIGA I AGUADO (1991)
MANUEL BALLESTER I BOIX (1984)
SALVADOR BARBERÀ SÁNDEZ (2012)
JAUME BARCELÓ I BUGEDA (1996)
ALBERT BARELLA I MIRÓ (1983)
M. DOLORS BARÓ I MARINÉ (2005)
CARME BATLLE I GALLART (2005)
MARÍA PAZ BATTANER ARIAS (2006)
PILAR BAYER I ISANT (1997)

MIGUEL BEATO DEL ROSAL (2006)
LLUÍS BEL I DÍAZ (1983)
LOURDES BENERÍA I FARRÉ (2002)
JOAN BERTRÁN I RUSCA (1995)
JAUME BERTRANPETIT BUSQUETS (2015)
ARTUR BLADÉ FONT (2015)
JOAN BLADÉ I PIQUÉ (1994)
PERE BOHIGAS I BALAGUER (1983)
ORIOI BOHIGAS I GUARDIOLA (2005)
ORIOI DE BOLÒS I CAPDEVILA (1982)
JOAN BORDAS I ORPINELL (1996)
CARME BORRELL I THIÓ (2005)
FRANCESC XAVIER BOSCH I JOSE (2005)
FÀTIMA BOSCH I TUBERT (2001)
MARTINE BOSMAN (2015)
FRANÇOISE BRETON RENARD (2015)
MIQUEL BRUGUERA I CORTADA (2000)
JOAQUIM BRUNA I FLORIS (2012)
PERE BRUNET I CROSA (1993)
ARTUR CABALLERO I LÓPEZ (1983)
ROSA CABALLOL I LORENZO (1997)
LUISA F. CABEZA (2012)
M. TERESA CABRÉ I CASTELLVÍ (1996)
ANNA CABRÉ I PLA (1993)
JORDI CAMÍ I MORELL (2000)
ELÍAS CAMPO GÜERRI (2012)
FRANCESC CAMPS I DÍEZ (1997)
RAMON CANAL I MASGORET (1995)
RAMON CARBÓ-DORCA I CARRÉ (1993)
EUDALD CARBONELL I ROURA (2000)
ANGEL CARDAMA I AZNAR (1995)
MANUEL CARDONA I CASTRO (1982)

DAVID CARDÚS I PASQUAL (1984)
JOSEP CARRERAS I BARNES (1991)
JAUME CASABÓ I GISPERT (1996)
MARIA CASADO I GONZÀLEZ (2006)
JOAQUIM CASAL I FÀBREGA (2012)
ALÍCIA CASALS I GELPÍ (1998)
CREU CASAS I SICART (1983)
ENRIC CASASSAS I SIMÓ (1989)
MARTA CASCANTE SERRATOSA (2015)
MANUEL CASTELLET I SOLANAS (1991)
JOSEP CASTELLS I GUARDIOLA (1989)
MANUEL CASTELLS I OLIVÁN (2002)
JOSEFINA CASTELLVÍ I PIULACHS (1995)
RICARD CASTILLO I COFIÑO (1993)
JOSEP CEGARRA I SÀNCHEZ (1991)
MARÍA DEL CARMEN CLAVER CABRERO (2006)
JOAN MARIA COMPTE I GUINOVART (1992)
LLUÍS CORNUDELLA I MIR (1986)
JOSÉ COSTA I LÓPEZ (2005)
JOSEP CUATRECASAS I ARUMÍ (1986)
EMILIO CUSTODIO I GIMENA (1995)
JOSEP MARIA DOMÈNECH I MATEU (1986)
JOSEP DOMINGO FERRER (2012)
ALBERT DOU I MAS DE XEXÀS (2003)
EULÀLIA DURAN I GRAU (2005)
MIQUEL DURAN PORTAS (2015)
MERCÈ DURFORT I COLL (2001)
JOSEP EGOZCUE I CUIXART (1989)
DIETER EINFELD (2012)
FRANCESC ESPANYOL I COLL (1984)
CLAUDI ESTEVA I FABREGAT (2002)
XAVIER ESTIVILL I PALLEJÀ (1995)

MARTA ESTRADA I MIYARES (1994)
JOAN ESTRUCH I GIBERT (2006)
ENRIQUE FERNÁNDEZ I SÁNCHEZ (1994)
GABRIEL FERRATÉ I PASCUAL (1989)
RAFAEL FERRÉ I MASIP (1996)
ISIDRE FERRER I ABIZANDA (2003)
RAMON FOLCH I GUILLÉN (1991)
JOSEP FONT I CIERCO (1998)
JOSEP MARIA FONT I RIUS (1983)
JORDI FONT I RODÓN (2003)
JOSEP FONTANA I LÁZARO (2002)
MÀRIUS FOZ I SALA (1989)
AMADEU FOZ I TENA (1983)
ENRIC FREIXA I PEDRALS (1984)
MARÍA TERESA FREIXES SANJUÁN (2009)
VALENTÍ FUSTER DE CARULLA (1993)
JORDI GALÍ GARRETA (2015)
JAUME GÁLLEGO I BERENGUER (1995)
FAUSTO GARCIA HEGARDT (2009)
MARIA DOLORS GARCIA I RAMON (2003)
FRANCISCO GARCÍA-VALDECASAS SANTAMARÍA
(1989)
MIQUEL GASSIOT I MATAS (1993)
ANTONIO GENS SOLÉ (2015)
JOSEP GIBERT I CLOLS (2005)
SALVADOR GIL I VERNET (1986)
JOSEP MARIA GIL-VERNET I VILA (1986)
CLIMENT GINÉ I GINÉ (2012)
MARIA PAU GINEBRA MOLINS (2012)
ERNEST GIRALT I LLEDÓ (1992)
FRANCESC GIRALT I PRAT (1993)
JOAN GIRBAU I BADÓ (1997)

RAMON GOMIS DE BARBARÀ (2001)
LLUÏSA GRÀCIA I SOLÉ (2006)
JORDI GRAS I RIERA (1983)
ENRIC GRATACÓS I MASANELLA (1986)
JAUME GUÀRDIA I MASSÓ (1994)
JOSEP GUARRO ARTIGAS (2001)
RICARD GUERRERO I MORENO (2000)
JOAN GUINOVART I CIRERA (1998)
FRANCESC GUIU I GIRALT (1995)
ENRIC HERRERO I PERPIÑAN (1996)
JORDI ISERN I VILABOY (2012)
LLUÍS JOFRE I ROCA (2009)
JOAN JOFRE I TORROELLA (1997)
DAVID JOU I MIRAVENT (1991)
FERRAN LAGUARTA I BERTRAN (2006)
MIGUEL ÀNGEL LAGUNAS I HERNÁNDEZ (1992)
JAUME LLIBRE SALÓ (2015)
XAVIER LLIMONA I PAGÈS (2006)
ANTONI LLORET I ORRIOLS (2005)
LLUÍS MALLART I GUIMERÀ (1995)
JOAQUIM MALUQUER I DE MOTES (1983)
JOAQUIM MALUQUER I NICOLAU (1983)
RAMON MARGALEF I LÓPEZ (1982)
ABEL MARINÉ I FONT (2001)
GENOVEVA MARTÍ I CAMPILLO (2012)
MANUEL MARTÍ I RECOBER (1992)
ANDREU MAS-COLELL (1989)
JOAN MASSAGUÉ I SOLÉ (1993)
XAVIER MATIAS-GUIU (2015)
CONXITA MIR CURCÓ (2009)
CARLES MIRAVITLLES I TORRAS (1992)
JOAN MODELELL I MAINOU (1996)

JOAQUIM MOLAS I BATLLORI (2000)
MARISSA MOLINAS DE FERRER (2009)
EMILIO MONTESINOS SEGUÍ (2012)
MARIA TERESA MÓRA I AZNAR (1992)
JOAN RAMON MORANTE I LLEONART (1998)
ASUNCIÓN MORENO I BILBAO (2005)
MARCIAL MORENO I MAÑAS (2002)
JOSEP LLUÍS MORENZA I GIL (1994)
MANUEL MUNDÓ I MARCET (1991)
JORDI NADAL I OLLER (1983)
JACINT NADAL I PUIGDEFÀBREGAS (1992)
FRANCESC NAVARRO I LÓPEZ (1995)
XAVIER OBRADORS I BERENGUER (1998)
JOSEP O'CALLAGHAN I MARTÍNEZ (1984)
ANTONI OLIVA CUYÀS (2015)
SANTIAGO OLIVELLA I NEL·LO (1998)
EUGENIO OÑATE IBÁÑEZ DE NAVARRA (1989)
JOAN ORÓ I FLORENSA (1982)
MONTSERRAT PAGÈS I TORRENS (2005)
JAUME PALAU I ALBET (1986)
RAMON PALLÀS I ARENY (2002)
PERE DE PALOL I SALELLES (1989)
RAMON PARÉS I FARRÀS (1986)
ÀNGELS PASCUAL DE SANS (2005)
PERE PASCUAL I DE SANS (1986)
RAMON PASCUAL I DE SANS (1991)
JORDI PASCUAL I GAINZA (1997)
ÁNGEL PELLICER I GARRIDO (1994)
JOSEP PERARNAU I ESPELT (1997)
CARLES PERELLÓ I VALLS (2002)
MIQUEL ÀNGEL PERICÀS I BRONDO (2005)
JOAN PRAT I CARÓS (2003)

ANTONI PREVOSTI I PELEGRÍN (1989)
FRANCESC PUCHAL I MAS (1998)
PERE PUIGDOMÈNECH I ROSELL (1992)
LLUÍS PUIGJANER I CORBELLA (1994)
RICARD PUJOL I BORRELL (1995)
AGUSTÍ PUMAROLA I BUSQUETS (1983)
JOAN RAMON I TORRES (2005)
ROGER H. RANGEL (2006)
ENRIC RAS I OLIVA (1986)
GEMMA RAURET I DALMAU (1992)
LLUÍS REVERT I TORRELLAS (1989)
ORIOLE RIBA I ARDERIU (1992)
MANUEL RIBAS I PIERA (1992)
GEMMA RIGAU I OLIVER (2006)
ANDREU RIPOLL I MUNTANER (2001)
MARTÍ DE RIQUER I MORERA (1983)
FRANCESC XAVIER RIUS FERRÚS (2009)
JOSEP RIZO REY (2015)
RAMON ROCA I PUIG (1984)
ENCARNA ROCA I TRIAS (2002)
JOAN RODÉS I TEIXIDOR (1989)
ROBERT RODRÍGUEZ I ROISIN (1997)
IGNACIO ROMAGOSA I CLARIANA (1998)
JOANDOMÈNEC ROS I ARAGONÈS (2006)
JACINT ROS I HOMBRAVELLA (2005)
JAUME ROTÉS I QUEROL (1991)
CONXITA ROYO I CALPE (2005)
CIRIL ROZMAN I BORSTNAR (1986)
MÀRIUS RUBIRALTA I ALCAÑIZ (2003)
JORDI SABATER I PI (2005)
JOSEP ANTONI SALVA I MIQUEL (1992)
LLUÍS ANTONI SANTALÓ I SORS (1984)

MARTA SANZ I SOLÉ (1998)
ANNA MARIA SASTRE I REQUENA (2003)
NÚRIA SEBASTIÁN GALLÉS (2012)
FRANCESC SERRA I MESTRES (1989)
ANTONI SERRA I RAMONEDA (2003)
ANNA MARIA SERRA I TORT (2009)
DAVID SERRAT CONGOST (2015)
FÈLIX SERRATOSA I PALET (1992)
MIQUEL SIGUAN I SOLER (2005)
JOAQUIM SILVESTRE BENACH (2009)
CARLES SIMÓ I TORRES (1994)
JOAN SOLÀ I CORTASSA (2003)
IGNASI DE SOLÀ-MORALES I RUBIÓ (1994)
MANUEL DE SOLÀ-MORALES I RUBIÓ (2000)
XAVIER SOLANS I HUGUET (1997)
FRANCESC SOLÉ I PARELLADA (2006)
JOAN ANTONI SUBIRANA I TORRENT (1986)
ROLF TARRACH I SIEGEL (1996)
JAVIER TEJADA I PALACIOS (1993)
JAUME ANTONI TERRADAS I SERRA (1992)
JOSEP MARIA TERRICABRAS I NOGUERAS (2000)
JOAN MARIA FRANCESC THOMAS ANDREU (2015)
GEZA TOLNAY WINTERNITZ (1984)
LLUÍS TORNER I SABATA (2009)
CARME TORRAS I GENÍS (2000)
ENRIC TRILLAS I RUIZ (2000)
MERCÈ UNZETA I LÓPEZ (2006)
MARIA JESÚS URIZ I LESPE (2005)
MATEO VALERO I CORTÉS (1993)
CARLES VALLBONA I CALBO (1991)
ANNA VEIGA I LLUCH (2005)
MARTÍ VERGÉS I TRIAS (1995)

JOAN VERNET I GINÉS (1984)
ISABELLE VERNOS (2015)
LLUÍS VICTORI I COMPANYYS (1998)
JOSEP VIGO I BONADA (1993)
JOAN VILA I VALENTÍ (1986)
MIQUEL VILARDELL I TARRÉS (1996)
JUAN JOSÉ VILLANUEVA I PIPAÓN (1997)
CARMINA VIRGILI I RODON (1986)
JORDI VIVES I PUIGGRÓS (1993)
XAVIER VIVES I TORRENTS (2001)
SOLEDAD WOESSNER I CASAS (1994)

PLAQUES “NARCÍS MONTURIOI”

INSTITUCIÓ CATALANA D’HISTÒRIA NATURAL (IEC) (1983)
INSTITUT QUÍMIC DE SARRIÀ (1983)
OBSERVATORI DE L’EBRE (1984)
ACADÈMIA DE CIÈNCIES MÈDIQUES DE CATALUNYA I BALEARS (1986)
EQUIP DE TRASPLANTAMENT CARDÍAC DE L’HOSPITAL DE LA SANTA CREU I SANT PAU (1986)
EQUIP DE TRASPLANTAMENT DE FETGE DE L’HOSPITAL INFANTIL DE LA CIUTAT SANITÀRIA DE LA VALL D’HEBRON(1986)
MUSEU DE LA CIÈNCIA DE LA FUNDACIÓ “LA CAIXA” (1986)
LABORATORI MUNICIPAL DE BARCELONA (1991)
UNITAT DE TRASPLANTAMENT HEPÀTIC DE L’HOSPITAL CLÍNIC (1991)
INSTITUT DE TECNOLOGIA DE LA CONSTRUCCIÓ DE CATALUNYA (ITEC) (1991)
INSTITUT DE BOTÀNICA DE BARCELONA (1992)
INSTITUT DE PALEONTOLOGIA MIQUEL CRUSAFONT DE SABADELL (1992)
FUNDACIÓ PUIGVERT (1992)
OBSERVATORI FABRA (1992)
INSTITUT CATALÀ DE TECNOLOGIA (1993)
FUNDACIÓ JAUME BOFILL (1993)
INSTITUT DE RECERCA I TECNOLOGIA AGROALIMENTÀRIES (IRTA) (1995)
CENTRE NACIONAL DE MICROELECTRÒNICA-INSTITUT DE MICROELECTRÒNICA DE BARCELONA (IMB) (1996)
MUSEU DE LA CIÈNCIA I DE LA TÈCNICA DE CATALUNYA (1996)
SERVEIS CIENTIFICOTÈCNICS DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA (1996)

CENTRE INTERNACIONAL DE MÈTODES NUMÈRICS EN ENGI-
NYERIA (CIMNE) (1998)

CENTRE DE RECERCA ECOLÒGICA I APLICACIONS FORESTALS
(CREAF) (1998)

INSTITUT DE FÍSICA D'ALTES ENERGIES (IFAE) (2000)

CENTRE DE RECERCA MATEMÀTICA (CRM) (2000)

CENTRE DE SUPERCOMPUTACIÓ DE CATALUNYA (CESCA) (2001)

CENTRE DE VISIÓ PER COMPUTADOR (CVC) (2001)

FUNDACIÓ LA MARATÓ DE TV3 (2001)

AGRUPACIÓ ASTRONÒMICA DE SABADELL (2002)

SOCIETAT CATALANA DE BIOLOGIA (2002)

INSTITUT MUNICIPAL D'INVESTIGACIONS MÈDIQUES (IMIM)
(2003)

INSTITUT CARTOGRÀFIC DE CATALUNYA (2003)

INSTITUT UNIVERSITARI D'ESTUDIS DEL PRÒXIM ORIENT ANTIC
DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA (2005)

FUNDACIÓ JORDI GOL I GURINA (2005)

CENTRE TECNOLÒGIC FORESTAL DE CATALUNYA (CTFC) (2006)

INSTITUT D'INVESTIGACIONS BIOMÈDIQUES AUGUST PI I SUNYER
(IDIBAPS) (2006)

CENTRE DE REGULACIÓ GENÒMICA (CRG) (2009)

INSTITUT CATALÀ D'INVESTIGACIÓ QUÍMICA (ICIQ) (2009)

TELEVISIÓ DE CATALUNYA SA PEL PROGRAMA *QUÈQUICOM* DEL
CANAL 33 (2009)

INSTITUT DE RECERCA BIOMÈDICA (IRB BARCELONA) (2012)

FERO, FUNDACIÓ D'ESTUDIS I RECERCA ONCOLÒGICA (2012)

OBRA SOCIAL "LA CAIXA" (2012)

CENTRE D'ESTUDIS DEMOGRÀFICS (CED) (2015)

CONSORCI DE BIBLIOTEQUES UNIVERSITÀRIES DE CATALUNYA
(CBUC) (2015)

REIAL ACADEMIA DE CIÈNCIES I ARTS DE BARCELONA (RACAB)
(2015)

© Generalitat de Catalunya
Departament d'Economia i Coneixement

Disseny de la medalla de la contracoberta: Josep Maria Subirachs

Novembre 2018

DL: B 26128-2018

Disseny gràfic: Àlex Ferrer

Maquetació: Entitat Autònoma del Diari Oficial i de Publicacions

Coordinació de l'edició i producció: Direcció General de Recerca, Secretaria d'Universitats i Recerca

Consultable a:

[http://universitatsirecerca.gencat.cat/ca/01_secretaria_duniversitats_i_recerca/
premis_i_reconeixements/guardons_narcis_monturiol/](http://universitatsirecerca.gencat.cat/ca/01_secretaria_duniversitats_i_recerca/premis_i_reconeixements/guardons_narcis_monturiol/)

Reconeixement – No Comercial – Sense Obra Derivada (by-nc-nd): no es permet un ús comercial de l'obra original ni la generació d'obres derivades. Se'n permet la reproducció, la distribució i la comunicació pública sempre que se'n citi el titular dels drets (Generalitat de Catalunya, sobre l'edició). No es permet un ús comercial de l'obra original ni la generació d'obres derivades. La llicència completa es pot consultar a: <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/deed.ca>

